

Борзяк Дмитро Семенович

Біографія (з антології Юрія Винничука)

Народився 25 жовтня 1897 р. в селі Пищики Іркліївського (нині Золотоніського) району. Батько майбутнього прозаїка мав 200 десятин землі й брав великі підряди на будівництво залізниць.

Дмитро закінчив Золотоніську класичну гімназію (1915), в якій свого часу навчалися також М. Драй-Хмара, Наталя Лівицька-Холодна. Відтак Д. Борзяк вступив на медичний факультет Київського університету, де власне й усвідомив себе українцем, брав активну участь в "Українській студентській громаді".

Чим займався він у роки громадянської війни – невідомо. У 1921 р. Д. Борзяк повернувся до Золотоноші, де зайнявся сільським господарством, давав приватні уроки з математики. З 1923 р. він знову у Києві і повністю віддається літературній роботі.

Незабаром вийшло кілька збірок його прози. У 1928 р. він уклав договір із Державним видавництвом на видання книги "Руйнування Батурина", але почати писати не встиг. Його у 1929 р. заарештували у зв'язку з процесом СВУ. Через кілька місяців Д. Борзяк вийшов на волю. Однак про продовження літературної роботи не могло бути й мови. Життєві обставини письменника неухильно погіршувалися. Після арешту Зерова Борзяк усвідомив невідворотність власної трагедії. Так воно й сталося: 21 квітня 1938 р. письменника, який на той час займався фізичною працею, заарештували.

31 грудня 1938 р. Д. Борзяка засудили до розстрілу. Однак 5 травня 1939 р. Верховний Суд СРСР визначив інше покарання: 10 років ув'язнення й 5 років заслання.

Д. Борзяк помер того ж року від невиліковної хвороби.

Джерело: Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне

Відродження. Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.

ISBN 978-966-03-7531-4